La tribuna

A Sabadell no cadascú va per ell

Arnau Bonada Economista, president de la Xarxa Onion i vicepresident segon del CIESC

Fa més de vint anys, quan vaig descobrir Sabadell arran de les pràctiques professionals del màster, em va sorprendre una expressió que sentia aquí sovint. Quan preguntava a algú com estava, la seva resposta era: "No tan bé com tu". Al principi m'incomodava una mica perquè jo pensava: "I tu què en saps, de com estic jo avui?". De mica en mica, vaig anar entenent que era una manera de collonar, com en diuen a les comarques gironines. I he de reconèixer que, amb el temps, he acabat fent meva l'expressió i que, de tant en tant, l'empro per trencar el gel amb algun client.

Una altra dita amb què topava amb freqüència, i que m'atreviria a qualificar d'aforisme, era: "A Sabadell cadascú va per ell". Més enllà de la rima, retrata una ciutat amb certes dificultats per tirar endavant projectes col·lectius. En l'article d'avui vull defensar que alguna cosa està canviant en aquest àmbit. En posaré alguns exemples recents.

Dimecres passat vam celebrar la jornada inaugural de Valltech, una entitat que té com a principal vocació impulsar les empreses tecnològiques del Vallès i connectar-les amb la indústria. Valltech neix precisament fruit de la col·laboració entre el Centre Metal·lúrgic i la Xarxa Onion, que han sabut ser generosos en temps i recursos per construir un projecte comú. La conferència de l'Oriol Fuertes, CEO de Qida, sobre intel·ligència artificial aplicada a processos de prestació de serveis, va ser un autèntic luxe.

L'endemà, dijous, vaig sopar amb una delegació d'empresaris japonesos de diversos sectors. L'acte fou una iniciativa conjunta del Restaurant Tros, dels antics gestors del 9 de la Borriana, que van preparar una degustació de sakes excel·lents, i d'uns guies turístics sabadellencs amabilíssims, que van exercir d'intèrprets. A la desena ampolla d'aquest fermentat d'arròs, un ja tenia la sensació de caçar alguna paraula nipona.

Aquests dies organitzem la Setmana de l'Emprenedoria, gràcies a l'impuls de l'Ajuntament i de diverses entitats empresarials. Quan llegiu aquest article, encara sereu a temps d'assistir dijous al Cafè Aventura i, divendres, d'escoltar en Raül Balam, fill de la Carme Ruscalleda, parlant sobre emprenedoria gastronòmica a l'Escola de Restauració, amb un esmorzar gratuït per gentilesa dels seus alumnes.

En el món de l'esport, l'any que ve es commemoren cent anys del primer partit de bàsquet a Sabadell. Tots els clubs de la ciutat ens hem constituït en un grup de treball i hem preparat un programa d'activitats que fa goig. Aviat en tindreu tots els detalls. Quan hem presentat el projecte a altres actors de la ciutat, com és el cas de Comerç Centre o de la mateixa Regidoria d'Esports, la predisposició a sumar esforços ha estat espectacular. He de reconèixer que a mi aquestes coses gairebé m'emocionen.

Aquests i altres exemples que podria citar em permeten afirmar, amb rotunditat, que a Sabadell ja no va cadascú per ell. Certament, a la ciutat hi ha una gran riquesa d'associacions, organitzacions, entitats... i cadascuna vol preservar la seva singularitat i la seva identitat. Ara bé, quan és l'hora d'abordar projectes compartits, existeix una amplitud de mires encomiable. Aquesta riquesa immaterial de la nostra ciutat, creieu-me, és un tresor. Amb tot, si algun foraster em pregunta com va Sabadell, jo li respondré, indefectiblement: "No tan bé com tu".

VÍCTOR CASTILLO